

**European Commission
Directorate-General for Competition
For the attention of the Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË**

Email: comp-greffe-antitrust@ec.europa.eu

**Anmälan med begäran om undersökning av förekomsten av kartell,
snedvriden konkurrens, diskriminering och prissamarbete mellan
licenstagare.**

Anmälare:

GP&C Systems International AB (556233-9845 hädanefter GP&C)
Dr. Håkan Lans
Ringvägen 56E,
133 35 Saltsjöbaden
Sverige

Email: lans@gpc.se
Telefon: int.-46-(0)8-717 92 18
Fax: int.-46-(0)8-717 92 19
Mobil: int.-46-(0)70-697 43 64

GP&C anmäler härmed till EU Kommissionen dels nedan nämnda företag, dels andra tillverkare av produkter, där licens krävs av GP&C, med begäran att EU Kommissionen med prioritet undersöker förekomsten av diskriminering alternativt kartell mellan dessa företag i syfte att prissamarbeta för att gemensamt sätta inköpspriset till noll kronor, antingen genom att vägra teckna licens eller genom att vägra betala enligt tecknad licens med hänvisning till diskriminering genom att andra företag inte betalar licens. Det skall understrykas att de fyra företag som omnämnes i denna anmälan är endast exempel på tillverkare som säljer utrustning utan att betala licensavgifter och därmed diskriminerar GP&C men det totala antalet företag är betydligt fler. Frågan om förekomsten av kartell har tidigare anmälts till svenska Konkurrensverket som efter en första betraktelse behövde mera information från GP&C för att avgöra frågan. Då det uppdagades att när tre eller flera länder var inblandade skulle anmälan företrädesvis lämnas till EU så avstod GP&C att fullfölja den svenska anmälan och i stället göra denna utökade anmälan till EU. GP&C önskemål om en EU utredning framfördes till Konkurrensverket som därefter beslutade att inte utreda saken ytterligare. Dessutom åberopar det norska företaget Jotron EU's lagstiftning; **"Noe annet vil være konkurransevridende og også i strid med EU sitt lovverk"** (se "090107 Exempel 3-Jotron-BW.PDF" sidan 19) och **"... annars kommer EU länderna eller producenterna i EU länderna få ett handikapp för amerikaner och japaner skiter i att betala någonting**

och det går inte..." (se "090107 Exempel 3- Jotron-BW.PDF" sidan 18). Med tanke på att EU kommissionen satsat EURO 200 miljoner (se bilaga "090107 Bakgrund.pdf" sidan 5 andra stycket) på att validera och standardisera GP&C's teknologi är det speciellt allvarligt om utomeuropeiska länder tillåts skörda frukterna av EU's satsningar och dessutom konkurrera ut det europiska företaget som bekostat forskning och utveckling av teknologin.

Nedanstående dokumentation belyser hur företag utbyter information. Efter ett visst antal år, vilket kan variera mellan olika länder, kan ej betalda licensintäkter inte krävas tillbaka. Det är därför GP&C är angeläget om en skyndsam undersökning.

Bakgrund.

Under senare år har Sveriges produktion av varor alltmer börjat förskjutas mot tjänster och immateriella rättigheter (IPR). En förutsättning för långsiktiga satsningar på forskning och utveckling är att resultaten kan försvaras och ger ekonomisk återbäring. Under senare år har detta uppmärksammats allt mer av ledande politiker, vilket framgår av nedanstående citat.

1. I regeringens utredning SOU2006:80 **"Patent och innovationer för tillväxt och välfärd"** står; **"Patentskyddet är av mycket stor betydelse för företagande och tillväxt."** Detta är en slutsats som de flesta numera är överens om, men det förutsätter att patentsystemet fungerar på det sätt som lagar och internationella överenskommelser föreskriver.
2. I en intervju i tidningen Veckans Affärer den 27 april 2007 med näringsminister Maud Olofsson står; **"Själva grundfrågan, att innovation är viktig, är det ingen som lär gå emot. Normalt kretsar debatten alltid kring två saker: den så kallade svenska paradoxen, att vi forskar väldigt mycket, men är urusla på entreprenörskap. Våra patent och vår forskning stannar på högskolorna eller tas över av utländska finansiärer och företag."** och; **"Alla letar efter den nya innovationsdebatten. Maud Olofsson understryker att nu är det kommersialisering som står i fokus"**. Man måste fråga sig varför resultaten och patenten **"tas över av utländska finansiärer och företag"** - förklaringen kan knappast vara ett frivilligt avstående från patentinnehavarnas sida.
3. Under rubriken **"Sverige - Bäst i världen på innovationer"** citeras Näringsministern; **"Det är glädjande att Sverige hamnar i topp i undersökningen. Det visar på att vi är på rätt väg, men att vi kan bli bättre på att tillvarata våra möjligheter. Vi måste bli lika bra på att sälja våra idéer som att hitta på dem, säger näringsminister Maud Olofsson."** Vidare: **"Det behövs bättre stöd till innovatörer, ökade incitament för forskare att ta patent på sina idéer, stärkta forskningsinstitut samt fler företagsdrivna och gränsöverskridande innovationsmiljöer, avslutar Maud Olofsson."**
4. I en debattartikel med rubriken **"Regeringen har ett ansvar för patent"** skriver Sten Niklasson, före detta chef för Patentverket i tidningen Ny Teknik; **"Regeringen har en viktig roll att se till att patent inte hamnar i orätta händer"** och fortsätter **"En EU-studie av drygt 600 små företag visar att nästan alla deras patent angrips, oftast genom intrång från skrupelfria konkurrenter. Den största patentkostnaden för innehavaren är kostnaden för att försvara patentet i domstol."** Niklasson fortsätter; **"Den rättsliga snårskog, som en av Sveriges**

framstående uppfinnare, Håkan Lans, tvingats tränga igenom, illustrerar på ett närmast mardrömslikt sätt dessa svårigheter.”

5. I ett svar 2007/08:229 till Riksdagen angående patentinrång anför Justitieminister Beatrice Ask; **”Ett effektivt patentskydd är många gånger en förutsättning för att företag ska få investeringsmedel och för att små företag ska kunna kommersialisera sina innovationer. Immaterialrätten är alltså av mycket stor betydelse för svenska företag och spelar därmed en viktig roll för tillväxt och sysselsättning.”** och **”Mot denna bakgrund arbetar regeringen med att ytterligare förbättra möjligheterna att ingripa mot immaterialrättsinrång, till exempel patentinrång.”** och avslutar med; **”Jag håller alltså med Margareta Cederfelt om att ett starkt skydd för patent och andra immateriella rättigheter är en viktig komponent i ett samhälle präglat av kreativitet och entreprenörskap och arbetar aktivt för att ytterligare förbättra möjligheterna att ingripa mot immaterialrättsinrång”**. Svenska myndigheter har alltså här ett regeringsuttalande om värdet av att ”ingripa mot immaterialrättsinrång.”

GP&C's verksamhet består av att licensiera ett drygt fyrtiotal internationella patent vilka ligger till grund för två av FN antagna världsstandarder. Den ena standarden är känd som UN/IMO Automatic Identification System (AIS) och är numera obligatorisk för alla större fartyg i världen. Den andra standarden avser den globala luftfarten och är känd som UN/ICAO VDL Mode 4.

Arbetet med att utveckla teknologin för standarderna är mycket omfattande och påbörjades 1981. Efter tio år av forskning och utveckling finansierad genom riskvilligt kapital var tekniken färdig att patenteras den 1 juli 1991 och samtidigt inregistrerades GP&C enbart för att administrera och licensiera patenten . Under 90-talet satsade EU Kommissionen 200 miljoner Euro enbart på validering och standardisering den teknologi som GP&C utvecklat. GP&C erhöll 2007 ett diplom, undertecknat av professor Alain Pompidou chef för European Patent Office (EPO) och Günter Verheugen, VP EU Kommissionen (se bilaga ”Bakgrund”).

FN organet UN/ITU är den myndighet som publicerar denna typ av standarder och som registrerat att AIS standarden bygger på patent som innehas av GP&C och att en licens behövs för tillverkning (se bilaga ”Bakgrund”). På intresseorganisationen International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities (IALA) hemsida står; **”As a non-governmental organization (NGO) it is not within the mandate of IALA to procure official IPR statements from manufacturers. However, this issue has been of concern for our members.”** IALA upplyser på sin hemsida att GP&C har patentkrav för AIS standarden och refererar till ITU för ytterligare upplysningar och tillägger; **”GP&C have an on-line declaration (that is consistent with paragraph 2.2 of ITU IPR requirements)”**. ITU paragraf 2.2 innebär att en licens behövs för tillverkning (se bilaga ”Bakgrund”).

Den totala kostnaden för utveckling, validering och standardisering (den senare bekostad av EU) uppgår således till flera miljarder kronor och pågick i mer än två decennier. Trots detta har licensintäkterna hittills inte täckt kostnaderna för projektet och därmed naturligtvis än mindre lön för initiativtagaren och upphovsmannen Håkan Lans som också är VD för GP&C. Projektet genererar dock mångmiljardintäkter för de företag som säljer tekniken - vilka inte betalar licensintäkter, med hänvisning till att inga andra gör det.

Av en EU studie gjord under ledning av professor William Kingston (Trinity College, Dublin) år 2000 framgår att det är mycket svårt att hävda och få ersättning för värdefulla patent. I ett e-brev daterat den 12 april 2006 skriver Kingston till Håkan Lans; **"In the research we did for the EU in 2000, in fact, we found that every single one, repeat every single one, of the EU patents with any value at all, was infringed in the U.S."** Detta kan sättas i kontrast till intentionerna i WTO/TRIP's avtalet artikel 41, punkt 2 där det står; **"Procedures concerning the enforcement of intellectual property rights shall be fair and equitable. They shall not be unnecessarily complicated or costly, or entail unreasonable time-limits or unwarranted delays"**.

I en debattartikel i Dagens Nyheter den 10 december 2008 tar ett antal experter upp problemen med att tillverkande företag ignorerar patent och licenser (artikeln bifogas i "Bilaga.pdf").

För att visa svårigheterna att hävda rättigheter genom licensiering har i denna anmälan ett antal exempel med utdrag ur korrespondens mellan licenssäljaren och motpartens juridiska ombud sammanställts. Exempelen uppfyller följande kriterier:

1. Att patentinnehavaren lagt ner mycket stora resurser under många år av utvecklingsarbete.
2. Att patentet har mycket stort marknadsvärde.
3. Att patentinnehavaren gjort mycket stora ansträngningar för att erhålla licensintäkter.
4. Att det handlar om mycket stora uteblivna intäkter.
5. Att försöken till licensiering handlagts av erkänt skickliga jurister och under en längre tid.
6. Att det finns en skriftlig dokumentation som klart fastställer att företag medvetet ignorerar ett patent och trots detta marknadsför produkter i betydande omfattning (åtskilliga miljarder kronor).

GP&C's slutsats är att det förekommer organiserad samverkan mellan GP&C's licenstagare för att fastställa ett gemensamt pris, i detta fall priset noll.

Exempel 1.

1. Det österrikiska företaget Nauticast undertecknade den 1 juli 2002 ett licensavtal med GP&C Systems International AB (GP&C). Avtalet är undertecknat av både VD och styrelseordföranden och en förskottsbetalning gjordes till GP&C den 4 juli 2002.
2. Den 26 augusti 2004 skrev advokatbyrån RydinCarlsten på uppdrag av GP&C till Nauticast och begärde redovisning enligt avtal.
3. Den amerikanska advokatbyrån MALIN, HALEY & DiMAGGIO svarade men vägrade redovisa enligt avtal och hänvisade till att man skulle undersöka patentet. Men så länge ett patent gäller är man skyldig att redovisa och betala enligt ingånget avtal. Troligen är Nauticast numera köpt och kontrolleras av det amerikanska företaget ACR Electronic Inc.

4. Den 29 oktober 2005 – mer än ett (1) år senare – skriver den amerikanska advokatbyrån PillsburyWinthrop på uppdrag av GP&C till Nauticast's amerikanska advokater och refererar till RydinCarlstens begäran om redovisning.

5. Nauticast vägrar fortfarande redovisa.

6. Den 16 februari 2006 begär Nauticast's amerikanska advokater att amerikanska patentverket (USPTO) ska ogiltigförklara GP&C Systems International AB patent. Nauticast's ifrågasättande av patentet och begäran om re-examination blir efter en kort formell brevväxling liggande hos USPTO (se mera nedan).

7. I ett brev daterat den 11 juni 2007 från det Europeiska Patentverkets (EPO) president Alain Pompidou gratuleras GP&C och Håkan Lans för det betydelsefulla STDMA patentet och ett diplom undertecknat av såväl honom som EU's Vice President Günter Verheugen bifogas (se bilaga "Bakgrund").

8. Den 27 december 2007 - nästan två år efter den första begäran om re-examination - meddelar USPTO att man preliminärt beslutat att ogiltigförklara det amerikanska patentet (gäller enbart i USA, övriga nationella patent påverkas inte) och ger GP&C två månader att bemöta beslutet.

Bakgrund:

1. USPTO's preliminära beslut var att den amerikanske medborgaren Ed Fraughton (som på sin hemsida titulerar sig skulptör) var den person som huvudsakligen utvecklat den teknik som GP&C hade patenterat och mångfaldigt prisbelönats för. Men observera: den 29 januari 2000 skriver Fraughton till Håkan Lans; **"None of the systems I have built or demonstrated to the FAA have used STDMA. And no, I have not specified STDMA in my license agreement. My patents do not specify or recommend STDMA, but allow any imaginable combination of techniques for broadcast, data management or display"**. Detta kan inte tolkas på annat sätt än att Fraughton själv inte anser att han utvecklat och patenterat samma sak som GP&C.

2. Den 28 februari 2008 lämnar GP&C's amerikanska patentombud Young & Thompson i samarbete med Albihs Patentbyrå ett 600 sidor långt svaromål till USPTO. Trots att beslut normalt skall fattas inom några månader dröjde USPTO länge med sitt ställningstagande. Den 5 september 2008 ändrar USPTO sin tidigare motivering och lämnar ett nytt beslut som på grund av ändringen ånyo kan överklagas. För närvarande avvaktas USPTO's beslut på en skrivelse som GP&C's amerikanska patentombud lämnade till USPTO den 5 november 2008.

Resultat:

1. USPTO's *preliminära* ståndpunkt är att neka GP&C det amerikanska patentet för den teknik som GP&C utvecklat och Europeiska Patentverket tillsammans med EU Kommissionen 2007 vid en utvärdering av alla europeiska patent under de senaste femton (15) åren utvalt som ett av de bästa och mest betydelsefulla patenten. I stället anser USPTO *preliminärt* att tekniken utvecklats av en amerikan som själv inte anser att han utvecklat STDMA tekniken.

2. USPTO's passivitet – att inte snabbt ta ställning om dess preliminära ståndpunkt ska bli definitiv eller om patenträtten i USA ska oförändrat vara i GP&C's ägo - hjälper amerikanska industriintressen att förhålla eller söka undslippa sina redovisningsskyldigheter för europeiska patent. Detta är i strid med WTO/TRIPS avtalet artikel 41, punkt 2 där det står; **"Procedures concerning the enforcement of intellectual property rights shall be fair and equitable. They shall not be unnecessarily complicated or costly, or entail unreasonable time-limits or unwarranted delays"**. Enbart kostnaden för GP&C's svaromål till USPTO uppgick till 500.000 kronor och har pågått i två och ett halvt år.

3. Men oberoende av det amerikanska patentet och USPTO's förhållning så är Nauticast (troligen ACR Electronics Inc.) skyldig att redovisa och betala enligt avtal för alla övriga 30-talet nationella patent – inget av dem befinner sig i re-examination, alltså inget har ifrågasatts. Trots detta vägrar tillverkaren redovisa enligt avtal. Ärendet har för GP&C's räkning handlagts i samarbete mellan RydinCarlsten Advokatbyrå, PillsburyWinthrop LLP, Young & Thompson och Albihns Patentbyrå.

Sammanfattning:

Nauticast hänvisar för sin vägran att betala till USPTO's preliminära ståndpunkt i dess re-examination av det amerikanska patentet. *USPTO kan sedan välja att ligga på ärendet till dess patenttiden gått ut* – och därmed skulle Nauticast, och andra amerikanska tillverkare av den patenterade tekniken, kunna undgå att betala vid försäljning i USA (i övriga länder gäller de nationella patenten).

Det är uppenbart inte meningen att patentsystemet ska kunna kringgå på detta sätt. Därför har licenstagare och licenstillverkare en legal skyldighet att betala en patentägare till dess ett patent definitivt ogiltigförklarats. Men för att denna legala skyldighet ska materialiseras i faktiska betalningar till patentägaren, krävs ett omfattande, tidsödande och kostsamt legalt arbete av den senare.

Ju mindre finansiellt och organisatoriskt stark patentägaren är, och ju värdefullare patentet är – både att sälja och att kringgå – desto större sannolikhet är att patenttjuvarna lyckas i sitt uppsåt. Ju värdefullare patent, desto större värde på patentintranget.

Ovanstående refererade dokument är samlade i bilagan "Exempel 1- Nauticast.pdf".

Fallet Nauticast gäller alltså två saker.

För *det första*: utnyttjandet av det amerikanska re-examinationsförfarandet med syfte att försvåra och förhålla licensintäkter – inte genom att patentet ogiltigförklaras utan genom att den förnyade giltighetsprövningen godtyckligt (eller av annan för utomstående ej observerbar anledning) fördröjs till dess att patenttiden gått ut eller patentinnehavarens resurser sinat.

Denna aspekt nämns i denna inlägga till EU Kommissionen eftersom den har samband med *den andra*, för samtliga här fyra refererade fall, gemensamma beröringspunkten och beteendet, nämligen att företagen hänvisar till kändedom om varandras uraktlåtenhet att betala för nyttjandet av licensen som ett skäl för var och en att anse sig ha rätt att inte betala. Därmed har de gemensamt sänkt licenskostnaden till prisnivån noll. De betar sig i detta avseende identiskt lika.

Det finns anledning för en konkurrensvårdande myndighet att undersöka om företagen kommunicerat med varandra för att uppnå detta resultat, och undanröja det som hindrar GP&C att få licensintäkter.

Vi går nu över till de tre andra företagen för att belysa denna senare aspekt.

Exempel 2.

1. Patentinnehavare är GP&C Systems International AB (GP&C) och motpart är det japanska företaget Japan Radio Japan Radio Co. Ltd. (JRC). Patentet avser UN/IMO världsstandard för Automatic Identification System (AIS) och det finns officiellt angivet hos officiella registreringsmyndigheten UN/ITU att en licens krävs för tillverkning (se bilaga "Bakgrund").
2. Diskussionen om licensiering till JRC inleds den 6 december 2000 och den 8 februari 2002 skriver **"JRC wish to proceed a license agreement"**.
3. Den 23 mars 2002 **"...we would like to buy a non-exclusive worldwide licence..."** vilket bekräftar att JRC är medvetet om att en licens behövs.
4. År 2004 anlitar ett antal tillverkande företag Dr. Christian Rohnke på advokatfirman White & Case i Hamburg. Inledningsvis uppger Dr. Rohnke att han inte kan uppge vilka företag som han representerar.
5. Advokatfirman RydinCarlsten som handlägger licensieringen för GP&C begär den 5 februari 2004 att Dr. Rohnke skall avslöja vilka företag han representerar varvid det framkommer att han representerar 6 företag varvid JRC är ett.
6. Den 15 mars 2004 träffas Dr. Rohnke och advokat Jonas Westerberg på RydinCarlstens kontor i Stockholm för att diskutera licensieringen av AIS. Under våren 2004 arbetat advokat Westerberg och Dr. Rohnke fram ett förslag till licensavtal.
7. Den 16 juli 2004 meddelar Dr. Rohnke att hans klienter inte accepterar förslaget och att man önskar att ärendet lämnas till arbitration hos WIPO i Genève.
8. Den 11 november 2005 tillskriver GP&C's amerikanska ombud advokatfirman Pillsbury Winthrop Dr. Rohnke och meddelar att JRC inte har någon licens.
9. Den 24 november 2005 svarar Dr. Rohnke **"I have forwarded your letter to JRC but have received no instructions from them"**.
10. Den 9 december 2005 skriver Pillsbury Winthrop en påminnelse; **"Have you heard from JRC, and if not, when do you expect to hear from JRC?"**
11. Dr. Rohnke svarar omedelbart; **"I would like to clarify that I am not counsel for JRC but have acted as adviser to a group of manufacturers concerned about the issue. I have passed on your letter to JRC but I am in no position to make a guess as to their likely reaction or to ask them to keep me involved."**

12. Detta resulterar i att Pillsbury Winthrop den 9 december 2005 tillskriver JRC; **”Attached please find PDF files containing a letter from my colleague, Kevin Kramer, and two associated documents. The original letter was sent to Dr. Rohnke in November, but he has since authorized us to contact you directly.”**
13. Den 20 december 2005 svarar JRC; **“JRC is a part of AIS Manufacturers Group as Pillsbury and GP&C's previous legal people are aware. There is intention for the meeting "sometime" and after the meeting JRC will revert back to you either directly or via Dr.Rohnke.”**
14. Den 17 januari 2006 skriver Pillsbury Winthrop en påminnelse till JRC; **“We have not heard back from you. For your convenience, my previous message to you is copied below.”** JRC svarar inte.

Sammanfattning:

JRC har trots utfästelse inte hört av sig och JRC fortsätter sälja utan licens trots att UN/ITU noterat att en licens behövs och att advokatfirmorna RydinCarlsten, Pillsbury Winthrop och White & Case många år försökt upprätta en licensöverenskommelse. JRC har uppskattningsvis sålt för åtskilliga miljarder kronor och fortsätter alltjämt att sälja utan licens och utan att betala.

Ovanstående refererade dokument är samlade i bilagan ”Exempel 2 – Japan Radio.pdf”.

Exempel 3.

1. År 2004 anlitar som redan framgått av exempel 2 ett antal företag Dr. Christian Rohnke på advokatfirman White & Case i Hamburg men Dr. Rohnke uppger att han inte kan uppge vilka företag som han representerar.
2. Advokatfirman RydinCarlsten som handlägger licensieringen för GP&C begär den 5 februari 2004 att Dr. Rohnke skall avslöja vilka företag han representerar.
3. Den 19 februari 2004 svarar Dr. Rohnke varvid det framkommer att han representerar 6 företag varvid Jotron är ett. Det konstateras att Jotron är ett relativt litet norsk företag.
4. Den 13 januari 2005 tillskriver Jotron’s VD Steinar Sæter självmant GP&C och uppger att företaget på egen hand önskar en licens för patenten på AIS. Brevet uppfattas som att Jotron valt att lämna den grupp på 6 företag som Dr. Rohnke representerar vilket senare bekräftas av Sæter vid ett telefonsamtal. Sæter uppger också vid samtalet att Jotron anser att företaget ska göra rätt för sig och betala licenser, men tillägger att han inte vill kommentera de andra företagens agerande.
5. Den 3 oktober 2005 bekräftar Sæter i ett brev till den amerikanska advokatbyrån Pillsbury Winthrop Shaw Pittman, LLP att Jotron undertecknat och godkänt ett licensavtal och ett amendment med GP&C. Sæter skriver **”We hope you will succeed in getting the rest of the AIS manufactures to sign the same agreement, so that all manufactures will have the same financial platform when we meet as competitive suppliers to the same market”**. I det amendment som undertecknats av Sæter den 30 september 2005 står under punkten 3.5 **”On the Effective Date, Licensee agrees to**

pay Licensor the sum of US\$ 111.607 representing Royalties due on Licensed Products Sold that accrued in the period up to and including the Effective Date..." (se bilaga "Exempel 3 – Jotron.pdf").

6. I september 2008 uppdagas en misstanke att Jotron trots sin utfästelse år 2005 att betala US\$ 111.607 till klientmedelskonto hos Pillsbury ej gjort detta. Den 24 september 2008 tillskriver Håkan Lans Jotron's VD Sæter och begär en förklaring samt om beloppet inte utbetalts så skall det utbetalas omgående till GP&C' bankkonto.
7. Efter flera påminnelser till Jotron ger Sæter ett undvikande svar den 15 oktober 2008 och den 21 oktober 2008 bekräftar Pillsbury att de inte har funnit någon betalning till GP&C klientmedelskonto från Jotron. Detta föranleder GP&C att den 21 oktober 2008 återigen tillskriva Jotron med en begäran att utbetalningen skall ske.
8. Ingen betalning kommer från Jotron vilket föranleder en påminnelse daterad den 25 november 2008 och ytterligare en den 4 december 2008.
9. Den 4 december svarar Jotron's VD Sæter att företaget inte utbetalt den överenskomna licensavgiften. Som skäl anger Sæter att de övriga tillverkarna inte betalar licensavgifter. Det är bara GP&C och de tillverkarna som vet vad som betalats. Eftersom GP&C inte lämnat någon information om betalningar så måste Sæter erhållit informationen direkt eller indirekt från de andra tillverkarna.
10. Den 10 december 2008 ringer Håkan Lans till Jotrons VD Steinar Sæter för att få klarhet i om Jotron avser att betala i enlighet med undertecknat avtal. Sæter bekräftar att man konsulterat en advokat vilket resulterat i att Jotron nyligen beslutat att betala dock med ett förbehåll. Sæter begär att GP&C ska underteckna ett dokument som innebär att den erlagda royaltyn skall återbetalas om andra tillverkare inte kommer att betala licens. Anledningen är enligt Sæter; **"Vi måste ha en rättvis behandling i förhållande till våra konkurrenter, annars blir det helt fel. Konkurrenten måste vara helt lika"** och vidare; **"Nu har jag fått kommentarer från vår advokat och vår intention är att betala men vår intention är att få lika behandling i förhållande till andra producenter."** När Lans berättar att det framförts önskemål att svenska regeringen och EU skall engageras för att försvara patent svarar Sæter; **"Det förstår jag ju annars kommer EU länderna eller producenterna i EU-länderna få ett handikapp för amerikaner och japaner skiter i att betala någonting och det går inte, det går inte Håkan"**. När Lans frågar om det brittiska företaget McMurdo svarar Sæter; **"Dom har sagt att dom skiter i patentet, dom har inga intentioner att betala för patentet"** (se utskrift av telefonsamtalet i bilaga "Exempel 3 – Jotron.pdf").
11. Den 6 januari 2009 meddelar Jotron's VD Sæter; **"Jeg kan bekrefte at vi også for AIS enheten har avsatt lisens i våre regnskaper. Men forutsetningene om at alle AIS produsentene må ha en lisensavtale tilsvarende, må være oppfylt slik det hele tiden har vært enighet om. Noe annet vil være konkurransevridende og også i strid med EU sitt lovverk."** Sæter åberopar EU konkurrenslagstiftning; **"Som nevnt så har vi fått klare tilbakemeldinger på at det er AIS produsenter som ikke har signert, og heller ikke har til hensikt å betale noen form for AIS lisens. Det gjør oss urolige. Skjer det at vi blir en av få som betaler lisens, så vil vi få en negativ**

konkurrensevridning på 6% i forhold til våre større konkurrenter. Det kan vi ikke akseptere”.

Ovanstående refererade dokument är samlade i bilaga ”Exempel 3 – Jotron.pdf”.

Sammanfattning:

Jotron ingick från början i en grupp av sex företag som representerades av advokaten Dr. Rohnke men valde i januari 2005 att ta initiativet att kontakta GP&C och teckna en licens. När licensen var underskriven och övriga tillverkare fick kännedom om det underskrivna avtalet och att Jotron skulle betala förefaller något ha hänt som gjorde att Jotron bröt den nyligen underskrivna överenskommelsen. Det framgår av dokumentationen att Jotron haft direkt eller indirekt kontakt med övriga tillverkare och hänvisade till information från dessa sina konkurrenter som skäl för att inte betala avtalad licens.

Jotron väddar i praktiken – via det senaste mailet till licensgivaren – till konkurrensmyndigheterna att rätta till ett av Jotron upplevt och dokumenterat missförhållande.

Exempel 4.

- 1 SAAB TransponderTech’s (STTAB) och GP&C träffar ett licensavtal våren 2001. SAAB tog fram flera versioner av avtalet som innehöll formuleringar som; ”For the avoidance of doubt, SaabTransponderTech AB shall be entitled to exercise all its rights under Section 2.2 of the Patent Assignment without any limitation to end users.” Och vidare; “The Parties acknowledge that Saab TransponderTech AB must not be discriminated in relation to the license terms available to others on the market and where royalty would be agreed at a lower level in any other license agreement, then such royalty shall apply also to Saab TransponderTech AB”. I en version föreslår SAAB; “**Notwithstanding the above and for the avoidance of doubt, STTAB will continue to pay royalty as set out in the Agreement in respect of any sale of Products (as defined in the Agreement) for SOLAS Applications.**” vilket visar att SOLAS frågan diskuterades men i det slutliga avtalet togs formuleringen inte med eftersom det ansågs vara självklart att man skulle betala utan undantag. Benämningen SOLAS står för ”International Convention for the Safety of Life at Sea” [Säkerhet för människoliv till sjöss] och innehåller bestämmelser om hur fartyg ska vara konstruerade för att vara så säkra som möjligt och omfattar allt från brandskydd till stabilitet (information från Svenska Sjöfartsverkets hemsida, se bilaga ”Bakgrund”). Något undantag för SOLAS finns som förväntat inte i något av avtalsförslagen från STTAB ej heller skulle det vara relevant att avtala om säkerhetsbestämmelser.
- 2 STTAB betalar till år 2003 royalty till GP&C men därefter upphör STTAB att betala royalty. I STTAB’s årsredovisning för räkenskapsåret 2004 till Patent- och registreringsverket (PRV) redovisar STTAB en nettoomsättning för 2002 på 50.929 Tkr och för 2003 på 164.181 Tkr. Det är en ökning på mer än tre gånger men år 2004 är nettoomsättningen 0 kronor. I STTAB’s redovisning till PRV står; “**Bolaget verksamhet har under hela året bedrivits i kommission för moderbolaget Saab ABs räkning**” vilket torde vara förklaringen till noll resultatet. I ett officiellt pressmeddelande daterat den 12 februari 2004 från SAAB’s koncernledning framhålls speciellt; “**Barracuda och TransponderTech har kraftigt ökat sin omsättning jämfört med föregående år, Barracuda genom förvärv av verksamheter i USA**

och TransponderTech genom en kraftig tillväxt på marknaden för transpondrar”. Med ”transpondrar” menas AIS - det som GP&C utvecklat och patenterat.

- 3 Den 12 mars 2003 påkallar STTAB genom advokat Örjan Grundén skiljeförfarande med GP&C.
- 4 Den 13 mars 2003 skriver den maritima branschorganisationen Comite International Radio-Maritime's (CIRM) Generalsekreterare Chris Cobley i ett brev till Håkan Lans; **”An informal meeting of AIS manufacturers was held at CIRM Secretariat, London, on 13 March 2003, to discuss Intellectual Property Rights applicable to AIS equipment”** och vidare; **”This is of great concern to manufacturers, who expect to be able to compete on fair and level terms internationally in fulfilling the requirements of SOLAS and in compliance with IMO Resolutions, ITU Recommendations, and (IEC) International Standards whilst respecting the legitimate rights of the patent holder”**. STTAB deltog vid detta möte. Vid denna tidpunkt förefaller majoriteten av tillverkarna av AIS utrustning vara införstådda med att en licens behövs.
- 5 I slutet av år 2003 uppstår ett rykte att GP&C inte har rätt att lämna globala licenser på grund av motsättningar med STTAB. Den 9 december 2003 bekräftade juristen Bengt Hagersten, SAAB Corporate Legal Affairs i ett brev till advokatbyrån RydinCarlsten att; **”Saab TransponderTech AB confirms that GP&C has the right to grant licenses, which include the right of import into Sweden of transponders for Civil Aviation and Civil Maritime. CIRM is informed that Saab TransponderTech AB has acquired the patent for Sweden, and as a consequence is in a special position in Sweden, but that this does not prevent any of the companies that will sign a license agreement with GP&C to export their products to the Swedish market.”**. Som framgår av dokumentet offentliggjorde SAAB bekräftelsen genom att skicka den till branschorganisationen CIRM's generalsekreterare Mr. Cobley - det är ingen tvekan vad SAAB menade.
- 6 I ett yttrande daterat den 22 oktober 2004 till skiljenämnden begär STTAB advokat Örjan Grundén; **”TransponderTech yrkar att skiljenämnden förpliktar GPC att till TransponderTech återbetala till GPC erlagd royalty...”**. Grundén skriver också **”Att tolka icke-diskrimineringsklausulen så att TransponderTech är skyldig att betala royalty även om andra företag inte är det strider både mot parternas gemensamma avsikt och mot övriga tolkningsdata”** och vidare; **”En tillämpning av icke-diskrimineringsklausulen som innebär att TransponderTech skall erlägga sådan royalty är realiteter diskriminerande och oskälig”**. Under punkten 4 sammanfattning skriver Grundén; **”I vart fall strider GPC krav på ersättning av TransponderTech för sådana transpondrar mot icke-diskrimineringsklausulen i avtalet eftersom andra företag samtidigt varit befriade härifrån”**. - Men GP&C har (naturligtvis) inte ”befriat” något företag från att teckna eller betala licens och ej heller avsett eller agerat för att gratis ge bort licens till något företag. STTAB och övriga företag kan genom denna advokatyr kringgå – om den inte effektivt bemöts – GP&C's patenträtt och rätt till licensavgifter. Genom att åberopa av företagen själva egenhändigt konstruerad diskriminering kräver STTAB till och med återbetalning av tidigare erlagd royalty.

- 7 Den 29 oktober 2004 skickar STTAB's VD Lars Bergholtz ett brev till Lans och begär att Lans skall godkänna och underteckna ett brev som Bergholtz bifogar samt skicka det som fax till den spanska sjöfartsmyndigheten. Anledningen är att STTAB ska dra nytta av uppgifterna genom att konkurrenter som inte har licens från GP&C ska exkluderas i den spanska upphandlingen. STTAB's bifogade brev är (se bifogade bilaga) ställt till Mr. Rebollo vid spanska sjöfartsmyndigheten. I brevet skriver STTAB; **"we want to inform you that the technology employed in the AIS system is protected by European Patent for Spain held by GP&C Systems International AB. The Patent does not only cover the manufacture of AIS transponders but also professional use of the system."** och vidare; **"The following is a list of manufacturers of AIS transponders that are licensed under the Patent by GP&C International AB. Purchasers of AIS transponders from these licensees have the right to employ the AIS system: CNS Systems AB, Saab TransponderTech AB ..."**. Den 2 november 2004 undertecknar Lans brevet enligt STTAB's önskemål och skickar det till det faxnummer som STTAB uppgivit samt bekräftar skriftligen handläggningen enligt Bergholtz begäran. *Eftersom det är SAAB TransponderTech som författat brevet innebär det att det är STTAB's uppfattning – det vill säga att en licens erfordras – som är nedtecknad.* Trots detta beslutar STTAB att inte betala licensavgifter för 2004 och därefter. Detta brev skall ses i ljuset av de krav som STTAB tidigare anförde i sin begäran om skiljeförfarande mellan STTAB och GP&C.
- 8 Den 24 november 2005 skickar GP&C's amerikanska advokat Baeza ett brev till STTAB's advokat Örjan Grundén med följande begäran; **"In order to facilitate our necessary first-step enforcement measures of licensing, we ask that you confirm, in writing, the rights that SAAB TransponderTech admits or contests regarding GP&C's right to grant licenses to practice the patented technology in Sweden. GP&C can then present such a confirmation to potential licensees who express concern over patent rights in Sweden. Without SAAB TransponderTech's confirmation, GP&C will be significantly hampered in its efforts initially to settle the patent issues in relation to other manufacturers through licensing. We look forward to your cooperation."**
- 9 Den 30 november 2005 skickar Baeza påminnelse till Grundén med följande innehåll; **"Our firm has been working diligently with GP&C to extend licenses to your competitors so that they, too, will be obligated to pay royalties for the patented invention. SAAB TransponderTech's assertion of rights, however, has significantly hampered those efforts. It would be mutually beneficial to GP&C and SAAB TransponderTech if you would facilitate our efforts to extend licenses to others, by providing the confirmation we requested last week."**
- 10 Den 1 december 2005 skickar Grundén ett svar till Baeza med följande svar; **"As you also know, GPC is disputing Saab TransponderTech's said rights. In view hereof, it is not acceptable to Saab TransponderTech that its position with regard to its rights to the patent for Sweden should be clarified to third parties by GPC."** STTAB's svar strider helt mot det brev juristen Bengt Hagersten, SAAB Corporate Legal Affairs skickade den 9 december 2003 till såväl GP&C som till branschorganisationen CIRM's generalsekreterare. Dessutom strider Grundéns svar mot den begäran STTAB's VD Lars Bergholtz skickade den 29 oktober 2004 till Håkan Lans.

- 11 Den 2 december 2005 skickar Baeza ett svar till Grundén där han skriver; **“We are disappointed by your response. SAAB TransponderTech is certainly in a position to facilitate our licensing efforts. It can do so by simply providing the confirmation we’ve requested. If there is a reason for your unwillingness to cooperate, please let us know what it is. Your unwillingness to help contradicts SAAB TransponderTech’s claim that it wishes GP&C to extend licenses to other market participants.”**
- 12 STTAB’s advokat Örjan Grundén skriver i en inläga daterad den 9 januari 2006 till skiljenämnden; **”Att det varken lämnats någon sådan *notice* eller föreligger möjlighet att göra gällande sådana skadeståndskrav framgår även indirekt av GPCs agerande genom den amerikanska advokatfirman Pillsbury Winthrop Shaw Pittman. Denna har sålunda nyligen vänt sig till en av de ledande aktörerna på marknaden för AIS transpondrar med information om på vilka villkor GPC är villigt att erbjuda en licens, Bilaga 2.”** STTAB’s ”Bilaga 2” är ett brev (som också sändes som PDF fil) daterat den 11 november 2005 från GP&C’s advokatbyrå Pillsbury Winthrop till Japan Radio’s ombud Dr. Christian Rohnke på advokatfirman White & Case (se bilaga ”Exempel 2- Japan Radio.pdf”). *Detta innebär att det inte bara finns direkta eller indirekta kontakter utan också utbyte av dokument mellan STTAB och deras konkurrent Japan Radio.* Vi närmare teknisk undersökning har det konstaterats att den PDF fil som sändes till Rohnke är identisk med den PDF fil som Grundén skickat till skiljenämnden.

Ovanstående refererade dokument är samlade i bilaga ”Exempel 4 – SAAB TransponderTech.pdf”.

Sammanfattning:

SAAB TransponderTech åberopar att företaget är diskriminerat på grund av att andra konkurrerande företag inte tecknat och betalt licenser. Det är dokumenterat att SAAB’s koncernlednings juridiska avdelning skriftligen bekräftat att GP&C har rätt att lämna globala licenser. Det är också dokumenterat att STTAB’s advokat Örjan Grundén på uppmaning inte vill bekräfta GP&C’s rättigheter att licensiera. Eftersom STTAB åberopar att de är diskriminerade och av denna anledning begär att få tidigare licensavgifter återbetalade är det uppenbart att STTAB har ett intresse av att andra inte skall betala. Det är också dokumenterat att STTAB har samarbetat med konkurrenterna för att erhålla dokument som GP&C skickat. *Efter år 2003 har STTAB trots ingånget avtal inte betalt några licensavgifter med hänvisning till att de är diskriminerade genom att konkurrenterna inte betalar licensavgifter.*

Anhållan om undersökning och åtgärd

1. Som framgår av ovanstående är det ingen tillverkare som betalat licensavgifter efter år 2003.
2. Det skäl som åberopas är att det egna företaget är diskriminerat eftersom konkurrerande tillverkare inte betalar licensavgifter.
3. Men dokumenten bekräftar att tillverkarna samverkar med varandra för att motverka licensiering och har ett informationsutbyte med möjlighet att undgå påstådd ”diskriminering”.
4. Därigenom kan en ny prisnivå på inköp - noll - uppnås och upprätthållas.

5. Denna prisnivå är icke ett resultat av en transparent, kontraktbunden och kontraktfullföljande marknad.
6. Därmed undergrävs patentlagstiftningens anda och bokstav, och betydelsen av den immateriella äganderätten, som är en del av kontraktsrätten.

Mot bakgrund av ovanstående och med hänvisning till bilagda dokument anhålles

1. att EU Kommissionen med prioritet undersöker möjligheten av förekomsten av kartell och prissamarbete genom hänvisning till snedviden konkurrens bland tillverkare av produkter, baserade på patent ägda av GP&C Systems International AB,
2. att EU Kommissionen snarast undanröjer de hinder som finns så att GP&C Systems International AB erhåller sin rättmätiga ersättning genom att licenser avtalas och betalas.
3. att EU Kommissionen snarast undanröjer den snedvidna konkurrens som GP&C Systems International AB utsätts för genom att GP&C ensamt belastas med kostnaderna för decennier av forskning och utveckling på grund av att företagen vägrar betala licensavgifter trots att GP&C äger patenten. Företagens hänvisning till snedviden konkurrens och diskriminering resulterar i att GP&C i praktiken överhuvudtaget inte kan tillverka och konkurrera och därmed kan tvingas att upphöra med all verksamhet.
4. att EU Kommissionen fastställer att WTO/TRIPS avtalet inte kan kringgås genom att företagen samverkar och hänvisar till snedviden konkurrens för att därigenom undslippa betala licensavgifter vid försäljning av produkter som skyddas av patent. Eftersom det i praktiken är omöjligt att erhålla licensavgifter från alla företag – speciellt i vissa länder – så skulle företagets tolkning av ”snedviden konkurrens” och ”diskriminering” resultera att patentsystemet och WTO/TRIPS avtalet helt sätts ur funktion.